



## Ministeriet for Fødevarer, Landbrug og Fiskeri

Folketingets Udvalg for Fødevarer,  
Landbrug og Fiskeri

København, 11. marts 2014  
Sagsnr.: 23643  
Dok.nr.: 652180

Fødevareministerens besvarelse af spørgsmål nr. 80 til L92 stillet den 7. marts 2014 efter ønske fra Erling Bonnesen (V).

### Spørgsmål nr. 80 til L92:

"Ministeren bedes redegøre for, hvorfor og med hvilke begrundelser ministeren har vurderet, at det ikke er nødvendigt, at overføre ændringerne af mark- og vejfredslovens § 13, som indebærer, at besidderen af et omstrejfende husdyr kan straffes med bøde i de situationer, hvor dyret ikke kan optages/indfanges til, hundelovens § 12, der ikke indeholder en tilsvarende mulighed for at sanktionere besiddere af omstrejfende hunde i de situationer, hvor dyret/hunden ikke kan optages/indfanges."

### Svar:

Fødevarestyrelsen har oplyst følgende, hvortil jeg kan henholde mig:

"Som det også fremgår af besvarelsen af spørgsmål 65 til L92, følger det af de almindelige bemærkninger til L92 afsnit 4.2., at Fødevareministeriet foreslår visse ændringer af hundelovens § 3, som har til formål at videreføre mark- og vejfredslovens bestemmelser om hunde i det omfang, det er relevant. Det fremgår desuden heraf, at det er væsentligt at bemærke, at bestemmelserne ikke overføres ordret. Bestemmelserne fra mark- og vejfredsloven foreslås indarbejdet således, at de tilpasses den eksisterende bestemmelse i hundelovens § 3.

Det fremgår også af de almindelige bemærkninger til L92, at Fødevareministeriet har sammenholdt de regler i mark- og vejfredsloven, som vedrører hunde, med hundelovens bestemmelser, og foretaget en vurdering af, hvilke regler om hunde det er nødvendigt at foreslå videreført i hundeloven. I de tilfælde, hvor reglerne ikke foreslås overført fra mark- og vejfredsloven, skyldes det, at de situationer, der reguleres i mark- og vejfredsloven, allerede vurderes at være omfattet af eksisterende regler i hundeloven. Reglerne i hundeloven er i flere tilfælde mere generelt formuleret end mark- og vejfredsloven, hvilket betyder, at hundeloven i mange tilfælde vil være tilstrækkelig bredt formuleret til at omfatte situationer, som har været mere detaljeret reguleret i mark- og vejfredsloven.

Det skal præciseres, at det ikke med overførslen og tilpasningen af bestemmelserne er hensigten at begrænse mulighederne for sanktioner overfor besiddere af strejfende hunde i forhold til besiddere af andre dyr.

Det er Fødevarestyrelsens opfattelse, at det ikke er en forudsætning for anvendelse af hundelovens bestemmelse om bødestraf i § 12, stk. 1, nr. 1, at hunden er indfanget. Dette svarer også til, hvad der gælder i den foreslåede bestemmelse i § 13 i mark-og vejfredsloven, hvor det ikke er nødvendigt, at dyret har kunnet indfanges eller er forsøgt indfanget. Det afgørende i mark-og vejfredslovens § 13 vil være om dyret har været til væsentlig gene.

For at en bøde i medfør af hundelovens § 12, stk. 1, nr. 1, kan udstedes, forudsætter Fødevarestyrelsen dog, at det med sikkerhed kan fastslås, hvilken besidder, som har overtrådt reglerne om strejfende hunde, og at det kan bevises, at reglerne er overtrådt. Det forudsættes, at dette skal kunne dokumenteres f.eks. med foto eller videooptagelser af hunden. Dette beror på en konkret vurdering.

Der henvises også til besvarelsen af spørgsmål 39 til L92, hvor hundelovens regler om strejfende hunde beskrives.

Det er derfor Fødevarestyrelsens opfattelse, at der er tilsvarende sanktionsmuligheder overfor hundeejere i forhold til andre husdyrejere, når hunde eller andre dyr strejfer. Dermed medfører tilpasningen af mark-og vejfredslovens bestemmelser til hundeloven ikke lempeligere sanktionsmuligheder."

Dan Jørgensen

/ Cecilie Heerdegen Leth